

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการประเมินผลโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลทั้งเชิงกระบวนการและเชิงผลลัพธ์ของโครงการรณรงค์ต่อต้านความรุนแรง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 132 คน บุคลากรสตรีที่ไม่ใช่สายก ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 60 คน กลุ่มแม่บ้านตำบลสุเทพ จำนวน 53 คน พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 68 คน และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 47 คน กิจกรรมหลักของโครงการ คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับความรุนแรง ซึ่งมีวิธีแตกต่างกันขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ การสอนแบบมีส่วนร่วม การให้ฟังเทป และการเรียนรู้จากเว็บไซต์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ทรรศนะเกี่ยวกับความรุนแรง ความรู้เกี่ยวกับความรุนแรง รวมถึงความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และ t-test

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยของคะแนน ทรรศนะ และความรู้เกี่ยวกับความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก
3. ปัญหาและอุปสรรคในโครงการรณรงค์ต่อต้านความรุนแรง ได้แก่ ผู้จัดกิจกรรมได้รับการเตรียมความพร้อมค่อนข้างน้อย เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องเวลา คุณภาพของสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมยังไม่ดีพอและมีน้อย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมค่อนข้างสูง

ผลจากการศึกษามีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการจัดโครงการรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงในลักษณะนี้โดยการขยายกลุ่มเป้าหมายไปยังเพศชายและทุกช่วงอายุ วัตถุประสงค์ของโครงการควรขยายไปให้ถึงระดับการส่งเสริมทักษะเพื่อป้องกันความรุนแรง และการจัดกิจกรรมควรมีการเตรียมความพร้อมของผู้จัดกิจกรรมให้มากขึ้น

Abstract

This program evaluation research aimed to evaluate both processes and outcomes of the antiviolence campaign project. The subjects were 132 female high-school students from one private school, 60 female supporting personnel from the Faculty of Nursing, CMU, 53 housewives in Sutep subdistrict , 68 professional nurses from Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital, and 47 third year nursing students from the Faculty of Nursing, CMU. The main activity of the project was violence education, which consisted of using various methods depending on the target groups. The methods used included participatory learning, listening to the audiotape and self-learning from websites. Data were collected using questionnaires that obtained personal characteristics, attitudes and knowledge about violence, and satisfaction with project participation. The data were analyzed using frequency, percentage and t-test.

The results of the study were as follows:

1. After attending the project the mean scores of attitudes and knowledge about violence in all groups increased with statistical significance.
2. All groups of subjects were satisfied at a high level with the project participation.
3. Problems and barriers in implementing the project included inadequate preparation of project implementors due to time constraint, inadequate and low quality materials, and limited budgets.

The results suggest that the antiviolence campaign project should be further implemented. The project should expand to the male population and all age groups. The project objectives should be skills building for violence prevention. In addition, project implementors should be better prepared.